Trăiască Frontul Unic Socialist în frunte cu Uniunea Sovietică!

SPORTUL IN KOLHOZURILE UNIUNII SOVIETICE

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917, în pas cu marea desvoltarea pe care a luat-o industria, agricultura a reușit, datorită aplicării unor procedee tehnico-științifice precum și efortului depus de țărănimea muncitoare, să-și intensifice la maximum productivitatea. Ca urmare, nivelul de trai al muncitorilor agricoli s'a ridicat simțitor posibilitățile de desvoltare educativă multiplicându-se, fapt care a marcat o puternică și susținută îndreptare spre sport și educație fizică a maselor de tineri colhoznici.

Încă în anul 1940, în satele sovietice ființau 25.549 asociații sportive. După această dată, tineretul în cea mai mare parte comsomolist, s'a înrolat în rândurile Armatei Roșii, luptând pe toate fronturile și săvârșind fapte de arme care pe mulți dintre ei i-a situat în Eroi ai Uniunii Sovietice. Desigur că tinerii colhoznici s'au aflat printre aceștia și practicarea sporturilor le-a fost de mare folos pe front unde s'au cerut eforturi mari.

După victoria asupra hitlerismului educația fizică și sporturile în lumea rurală au cunoscut o mare înflorire.

La 1 Ianuarie 1944 în satele sovietice lucrau 6.773 de organizatori ai educației fizice și 12.693 instructori care în mod voluntar se interesează și îndrumează activitatea societăților sportive colhoznice.

Muncitorii și funcționarii din sovkozuri și stațiuni de mașini și tractoare au și ei societăți sportive. In zona centrală a Uniunii Sovietice activează societatea sportivă RECOLTA, în zona răsăriteană RECORD, la sud COMUNAR și COLOS iar în Asia centrală RAZA.

Un entuziasm de nedescris a cuprins pe sportivii din kolhozuri, introducerea complexului GTO (Gata pentru muncă și apărare) și foarte mulți dintre ei au și îndeplinit normele diferitelor categorii GTO.

In fiecare an au loc la sate, în kolhozuri cunoscutele spartakiade în cadrul cărora talentele se ridică și se afirmă iar Patria Socialistă are grije de a le oferi condiții optime de desvoltare.

In afară de concursurile internaționale cunoscute de sport ca foot-ball, atletism volley, basket, etc., o mare desvoltare cunosc genurile naționale de sport. Astfel în fiecare kișlak, kolhoz și aul, se organizează anual mari concursuri de felurite jocuri și lupte care se practică de un mileniu și mai bine.

Acestea diferă dela o republică la alta și comitetele de educație fizică au toată grija de a păstra vechile genuri de sport mult iubite de popor iar colectivele de colhoz veghiază ca „modernizări grosolane" să nu impieteze asupra regulilor de disputare și organizare a acestor străvechi întreceri naționale.

Fiecare republică are sportul ei național. Astfel în colhozurile din Tadjikistan în satele tadjike și în raioane, se organizează matchuri și campionate de „guștini" (luptă). Un alt sport popular în Tadjikistan este călăria cu șarje, curse de viteze, etc. și Ciavandozi care constă în a ridica din galopul calului și dela pământ un berbec sau o greutate de cel puțin 12 kg. De greutate sau berbec sunt legate funii de 30 m. lungime, cu care cei alți călăreți caută să smulgă trofeul.

In republica S. S. Kazahă, sportul „Sais" este foarte iubit de colhoznici. Deasemenea și „Djighit" și „Biaga".

In Azerbaidjan se practică pe scară întinsă lupta azerbaidjană, care abundă în figuri originale însoțite de muzică. In Mongolia concursurile naționale sportive se numesc „Sur-Har-Van" și la ele iau parte conducători de combine și colhoznici. „Sur-Har-Van" este un sport călare de vânătoare, cu sulițe și săgeți.

In republica Georgiană se practică „Djiriti" și lupta, aceasta din urmă asemănându-se cu lupta franceză. Mulți campioni sovietici au început drumul în sport cu lupta georgiană, astfel Mekokișvili și boxeurul Tabatadze.

Pentru viitor colectivele de kolhoz au misiunea de a pregăti cât mai mulți tineri pentru G. T. O., precum și de a populariza sporturile de masă ca skiul, atletismul, tirul, ciclismul, halterele și boxul.

Se vede clar, preocuparea permanentă de a se îmbunătăți condițiunile de desvoltare a sporturilor la sate, în kolhozuri, atât prin formarea colectivelor de educație fizică și sport cât și prin construirea și amenajarea de terenuri de sport și crearea a cât mai mulți deținători ai insignei G. T. O.

George Alanei

Norma G.T.O. un puternic stimulent pentru atleții sovietici

Introducerea normelor G.T.O., a provocat un mare entuziasm în rândurile atleților sovietici. La toate concursurile, participanții ce vin la start, sunt pregătiți și se remarcă o puternică ameliorare a performanțelor.

La marele cross organizat în regiunea Sverdlovsk au luat parte în primele zile aproximativ 3000 de concurenți reprezentând tineretul studios al școlilor superioare din regiune, dintre care 2100 s'au clasat în normele GTO gradul I și gradul II.

Deasemenea au luat parte sportivii dela uzinele „Stalin" și „Orodjonikidze", care au obținut rezultate mulțumitoare, în sensul că 90% dintre participanți au îndeplinit normele GTO.

Lucrătoarea frezoarea Zacurajnova concurând în grupa junioarelor, a parcurs 500 m. în 1.29", mai iute decât senioarele, iar Ogorodnicova, lucrătoare la strung și în vârstă de numai 16 ani și concurând pentru prima oară în această probă s'a clasat a treia cu timpul de 1,33".

G.T.O. O INSIGNĂ CARE STRĂLUCEȘTE PE 20.000.000 PIEPTURI SOVIETICE

LA BAZA EDUCAȚIEI FIZICE SOVIETICE, stă complexul G.T.O. (gata pentru muncă și apărare). Peste 20 milioane de tineri sovietici au absolvit probele acestui complex. Ei sunt muncitori, academicieni, soldați, studenți țărani, generali, elevi, stahanoviști și bineînțeles că numeroase femei.

Complexul G.T.O. a fost inițiat de către comsomolul Leninist-Stalinist. Acestui complex i s'au adus mereu dela înființare din anul 1931 și până astăzi noi modificări, care au făcut ca el să evolueze odată cu desvoltarea realităților sovietice.

Atenția de care se bucură acest complex este pe deplin justificată, deoarece educația fizică este un factor determinant al sănătății poporelor sovietice și al pregătirii societății comuniste.

Scopul

In primul rând complexul G.T.O. urmărește desvoltarea și soluționarea tuturor problemelor legate de mișcarea sportivă sovietică. Un alt scop al complexului este ridicarea tehnicei sportive și a mișcărilor cu caracter militar. La efectuarea normelor pentru G.T.O. se ține seama de deprinderile higienice, nivelul antrenamentului personal, interesul pentru muncă și apărare.

Complexul G.T.O. are ca scop trezirea interesului muncitorilor pentru educație fizică și sport.

Generalități

Există trei grade ale complexului B.G.T.O. (fi gata pentru muncă și apărare) la care iau parte băieți și fete dela 14 până la 16 ani, G.T.O. gr. I la care pot lua parte bărbați și femei dela vârsta de 16 ani împărțiți pe trei categoii (bărbații: 16—30 ani; 31—40 ani; 40 ani în sus, — iar femeile: 16—25 ani; 26—32 ani; 33 ani în sus) și GTO gr. II la care pot lua parte bărbați și femeile împărțiți pe aceleași grupe numai că vârsta minimă la care acest complex poate fi absolvit este însă de 17 ani).

Primul grad al complexului, B. G.T.O. are ca scop o bună desvoltare a tinerilor prin lecții de educație fizică și sport.

GTO gr. I, are ca scop continuarea desvoltării fizice a muncitorilor prin programe bine stabilite, iar GTO gr. II, are ca scop ridicarea calității educației fizice, urmărind ridicarea de vârfuri.

Sistemul de lucru pentru absolvirea complexului

Deoarece GTO este o probă complexă care necesită antrenamente speciale, pregătirea se face sistematic, ținându-se seama de următoarele:

a) pregătirea pentru probe pentru lecții și antrenamente;
b) efectuarea probelor;
c) controlul examenelor;
d) repetarea examenelor pentru cei ce vor să absolve un grad superior (de plidă GTO II).

Obligativitatea probelor la efectuarea complexului G.T.O.

In complexul GTO, există exercițiu cu caracter general și militar obligatoriu pentru toți concurenții ca: gimnastică, alergări, probe combinate pe teren variat, înot și ski. Aceste probe sunt împărțite pe grupe:

I. cele care desvoltă viteza;
II. cele care desvoltă agilitatea;
III. aruncări (pentru B.G.T.O.) și rezistență (pentru BGTO gr. I și II). grupa IV exerciții de poștă.

*

Complexul GTO se bucură de o mare popularitate în rândurile poporelor sovietice, câștigând dragostea tineretului sovietic.

Mulți maeștri și recordmani sovietici și-au început cariera dând examene pentru norma GTO.

Cunoscutul innotător MEȘCOV; gimnastul SERAI; atleții PUGACEWSKI, KARAKULOV, CIUDINA, SECENOVA, halterofilul CUȚNENCO, precum și numeroși foot-baliști dela T.D.K.A., „Dinamo" „Spartak" sau „Torpedo" și alți sportivi au dovedit nu odată că numai mulțumită complexului și pregătirii necesare pentru el au avut succese considerabile.

Indeplinind normele GTO milioane de sportivi începători capătă o pregătire fizică multilaterală și se călesc pentru activitatea din câmpul muncii și pentru apărarea patriei.

In 1941 când a început Marele Război pentru apărarea Patriei, purtătorii insignei GTO s'au distins printre cei mai viteji apărători ai Patriei Socialiste, iar la victoria strălucită a Armatei Roșii, obținută prin sdrobirea hitleriștilor invadatori, au contribuit milioanele de purtători ai insignei GTO. In acest fel, Marele Război pentru Apărarea Patriei a însemnat și o victorie a sistemului sovietic de educație fizică asupra sistemului german rigid și unilateral.

Despre ziaristica sportivă sovietică

Preocupările pentru sport au fost manifestate de presă din cele mai îndepărtate timpuri. Am merge până acolo încât să afirmăm că ziaristica sportivă are un stagiu respectabil care o situează alături de celelalte ramuri ale profesiei noastre. Este drept că sportul este înfiinit mai vârstnic decât presa sa și doveditoare ar fi cunoscuta percepță „o minte sănătoasă intr'un corp sănătos" pe care o cunoaștem ca descendentă din vremea vechilor civilizații ale omenirii.

Cu scurgerea timpului, cu fiecare biruință a omului asupra naturii, evolutiv mijloacele de a comunica prin scris între oameni, s'au desvoltat dela papirus până la inventarea tiparului de către Gutenberg. Apoi dela presele rudimentare, până la excelenta biruință tehnică ce a dat rotativa zecilor de mii de foi pe oră, ziaristica a mers cu pași uriași stornicind o activitate omenească dintre cele mai delicate, aceia de a înregistra și comenta faptele și evenimentele epocilor care se perindau în viața oamenilor.

In acelaș timp sportul a căpătat o desvoltare uriașe, a pătruns în toate țările și s'a pus imperios problema creerii unui nou fel de ziaristică, acela de a se ocupa de problemele sportului. S'a ajuns ca fiecare țară să posede o presă de specialitate, căreia i-a revenit misiunea de a populariza manifestările tot mai mari ale tuturor sporturilor.

Transformările politice și sociale care au survenit în viața popoarelor au influențat presa și au creiat mentalități diferite dela caz la caz ce s'au răsfrânt cum este și firesc și în gazetăria sportivă.

In mentalitatea burgheză-capitalistă, cârmuitorii popoarelor subjugate de sisteme sociale convenabile imperialiștilor, au dirijat presa pe drumuri care nu sunt ale ei, lipsind-o de dreptul exprimării libere a ideilor. La fel s'a întâmplat și în presa sportivă din țările respective, care face jocul interesat al exploatatorilor și afaceriștilor din domeniul sportului. Dacă de cele mai multe ori această presă face un simplu oficiu de înregistrare a rezultatelor diferitelor competițiuni și matchuri, alte ori cu o înțelegere greșită a popularizării rezultatelor bune, exagerează într'un senzațional lipsit de obiectivitatea atât de necesară ziaristicei. Se merge până acolo în ziaristica sportivă existentă în țările cu sisteme de conducere burghezo-capitaliste, încât se ajunge la un fel de arendare a paginilor diferitelor societăți comerciale care își fac reclama de tipul cel mai fantezist. Astfel reamintim Turul Franței bagatelizat prin trâmbițarea unor mărci de biciclete, de tricouri, de ochelari de soare, sau de hoteluri înșirate pe traseul etapelor. Deasemenea lipsită de rațiune și metoda de a scrie pe tăpșile ghetelor unui boxeur numele unei fabrici de cauciucuri, pentruca în cazul când acesta învinge să se anunțe că a câștigat datorită cauciucului produs de fabrica X, sau dacă respectivul boxeur pierde căzând la podea să se vadă marca acelei fabrici.

Am dat numai câteva exemple pe care le socotim concludente și edificatoare.

— **al. achille** —

(Continuare în pag. 7-a col. 3-4-5)

NUMAI DUPĂ 2 SAPTAMANI DELA INFIINȚARE

SPORTUL ȘCOLĂRESC - UAER, A ORGANIZAT PRIMUL CONCURS ȘCOLAR DE ATLETISM DIN ACEST AN

— Programul contine nu mai 4 probe.
— Inscrierile până Luni 8 Noembrie orele 18,30.

Sportul Școlăresc pe tărâmul atletismului își începe activitatea organizând primul concurs școlar al acestui an. Competiția are ca scop verificarea posibilităților elevilor noștri și tot odată promovarea elementelor talentate din cadrul școlilor în clubul central.

In concursul atletic care va începe Vineri după amiază pe stadionul PTT. din șos. Mihai Bravu, iar finala Duminică începând dela ora 12 pe stadionul Republicii, școlile vor fi împărțite pe sectoare, după timpul liber al elevilor.

Programul competițiilor se compune din 4 probe și anume: la băeți, 100 m. plat, înălțime, greutate și ștafeta 4x100, iar la fete, 80 m. plat, înălțime, greutate și ștafeta 4x100.

Cum va fi organizat concursul

Sectoarele în cadrul cărora se va organiza această competiție sunt împărțite în următorul fel:

SECTORUL I: Școlile teoretice care învață dimineața vor avea cursuri Vineri a. m.

SECTORUL II. Școlile teoretice care învață după amiază vor avea concursuri Sâmbătă dim.

SECTORUL III. Școlile tehnice care învață toată ziua afară de Sâmbătă după amiază, când vor avea concursuri și

SECTORUL IV: Școlile tehnice care învață toată ziua (inclusiv Sâmbătă) care vor avea concursuri Duminică dim.

Fiecare școală va fi reprezentată de una sau mai multe echipe formate obligatoriu din 10 elevi împărțiți astfel: 2 la alergare, 2 la înălțime, 2 la greutate și 4 la ștafetă. In mod excepțional, unde școala nu mai are încă 2 alergători, cei dela 100 m. plat vor intra și în ștafetă.

Clasamentul se va face pe sectoare, pentru fiecare echipă în parte după punctele acumulate la fiecare probă.

FINALA care va avea loc Duminică 14 Noembrie ora 12 a. m., va determina sectorul și echipa câștigătoare a concursului, având voie să participe doar primii 2 clasați la fiecare probă pe sector și ștafeta câștigătoare din cadrul concursului preliminar.

15 cupe și numeroase plachete vor răsplăti eforturile concurenților în următorul fel:

1 cupă mare va primi echipa câștigătoare a finalei.

4 cupe vor fi împărțite echipelor câștigătoare de fiecare sector în parte.

Iar plachete se vor înmâna echipelor ești te la locul 2 și 3 în finala și concursurile pe sectoare.

Individual se vor împărți diplome tuturor participanților la jocuri.

Tentative de record

In cadrul acestui concurs „Sportul Școlăresc" prin atleții săi va încerca două tentative de record: la 2000 m. plat, un de se va încerca doborîrea recordului de juniori stabilit acum 2 săptămâni de Farcaș cu 6'.10".7 precum și recordul la 4x100 m. juniori deținut de U.A.B. cu 11'25".4 stabilit în 1943.

Inscrierile

Toate școlile din București vor putea să se inscrie până Luni 8 Noembrie, orele 18,30 înaintând lista cu atleții respectivi, pe fiecare probă în parte Clubului Sportului Școlăresc, care are sediul în str. Eug. Stătescu nr. 6, etaj. I (la Lic. Technic Sportiv). Cererile de inscriere care nu vor fi înaintate la timp nu vor fi luate în considerație. (i. r.).

Flăcăul din Kiviâli

MINUNATA POVESTE A UNUI ATLET.-UN RECORD DE VALOARE MONDIALĂ INCHINAT CELEI DE A 30-A ANIVERSARE A COMSOMOLULUI

IN AUGUST 1944, Armatele Sovietice au eliberat Estonia, și antrenorul Fred Kudu demobilizat, s'a întors în țară. Intre zidurile vechii Universități din orașul Tartu, el trebuia să înființeze prima facultate sportivă din Estonia. Entuziast și bun cunoscător al învățământului sportiv, Kudu s'a apucat cu căldură de lucru. Când va, cunoscutul alergător Veetuăsme i-a povestit că în Kiviâli există un flăcău care se pricepe la toate sporturile. El face orice sport: fugă, sărituri, aruncări — nu se lasă întrecut de nimeni.

Kudu și-a găsit vre-o două zile libere și a pornit să-l caute pe acel tânăr. Dela gară a pornit-o direct și grăbit spre stadion. Băeții de pe stradă l-au ajutat să găsească pe acel, care-l căuta.

Il cheamă Heino, iar numele de familie Lipp. Născut la țară, la o depărtare de 3 km. de Kiviâli. Unde a învățat? La școala sătească, apoi la școala din oraș. De mult se ocupă cu sportul? Nu, care sport? Uite cu frații, pe câmp în vremea aratului sau a cositului, se ia la întrecere cine aruncă greutatea de 8 kg. mai departe. Cum a nimerit la stadion? Întâmplător. Colegii de școală l-au tras acolo. L-au pus la ambiție, i-au spus: ești mare, dar oricare din noi poate să te întreacă Ei spune și d-ta se poate să îndur o asemenea rușine?

S'a dovedit că Heino e foarte puțin vorbăreț și nu vrea să-ș povestească viața primului venit. Totuși Kudu a reușit să afle că în vremea ocupației Lipp a reușit să scape de mobilizarea în armata germană, și acum trăește cu mama și fratele său ca simplu țăran. In ceeace privește sportul Lipp s'a arătat indiferent, declarând că sportul, e un lucru bun, dar dela țarină până la stadion e o distanță mare, și munca câmpului e prea obositoare ca să poată merge prea des acolo.

Dar Kudu era de altă părere. In încetineala și greutatea mișcărilor flăcăului el a ghicit că se ascunde o forță uriașe, care mocnea în atitudinea liniștită și încruntată a acestui voinic.

Vino la mine să înveți — i-a spus lui Lipp. Ai să primești o învățătură superioară și în curând vei deveni antrenor și instructor. Oare se spune degeaba despre tine că ești un tânăr care se pricepe la toate? Heino a încrețit fruntea și n'a răspuns nimic.

— Gândește-te, i-a spus la plecare Kudu

*

DUPĂ O SAPTĂMANA Lipp a intrat în sala imensă a vechei universități. Au început să curgă obligațiile vieții de student. Lecții, antrenamente, lungile seri asupra cărților deschise. Lipp învăța cu plăcere și sârguință. Multe lucruri le învăța cu mai multă greutate decât colegii din acelaș an, care învățaseră în școlile din oraș. Ca întotdeauna tăcut și încruntat, nu se plângea nimănui de greutățile întâmpinate la fiecare pas. In primul trimestru a uimit pe tovarășii de curs, luând note excepționale la toate materiile.

S'a evidențiat și la cursurile sportive. Cu aceeași intensitate făcea gimnastică la aparate, sky, natație și uimea cunoscătorii cu bombele sale la volley sau cu precizia cu care nimerea coșul de basketball. Dar ceeace era mai pe prim plan, erau cele două pasiuni ale lui Lipp: aruncările și vânătoarea.

Se prea poate, că din timpul când se întrecea pe câmp cu frații săi, în Heino să se fi infiltrat pasiunea pentru aruncări, exerciții care necesită cea mai concentrată încordare a puterii și a agilității. De bună seamă, nu era zi în care să nu-și consacre câteva minute pentru a arunca greutatea.

Sfera de fontă asculta din zi în zi mai mult de voința atletului și vestea despre tânărul sportiv, care se apropia de drapelul roșu al recordului, se răspândea din ce în ce mai departe de Tartu.

Duminicile sau în diminețile libere, Lipp pornea la vânătoare. Vremea rea nu-l impresiona. 15-20 km. pe urme de iepuri, prin zăpada lăptoasă și neumblată sau prin foșnitoarele frunze de sub picioare. Ce poate fi mai plăcut?

Mirosul aromat al pădurilor de brazi, aerul tare, constituiau unele dintre cele mai mari bucurii ale lui Lipp.

In primăvară, a plecat în cantonamentul celor mai buni atleți ai țării, pe malul mării Negre. El vorbea încă prost rușește și abea ar fi putut să se înțeleagă cu cineva dintre ceilalți atleți, dacă ar fi încercat s'o facă.

El nu putea să vorbească dar — în schimb observa. Școlărește, cu ochii deschiși, urmărea antrenamentul celor mai buni atleți. Nicolai Ozolin din Moscova îl minuna cu virtuozitatea tehnicei sale și cu ușurința cu care se folosea de fizic. Nina Dumbadze l-a uimit cu precizia cu care arunca discul, Serghei Cuznețov, cu desăvârșirea tehnică a săriturilor în lungime.

El îi urmărea pe toți — alergători și săritori, aruncători și hurdleri. El nu știa încă ce anume din tot ceeace vedea îi va folosi, dar știa depe atunci că va fi antrenor și că toate acestea îi vor folosi în viitoarea muncă cu elevii.

Cu fiecare zi soarele răsărea mai devreme, aruncând cu dărnicie razele sale pe pământ. Și cu fiecare zi, tot mai concrete deveneau succesele lui Lipp, aruncătorul.

O fandare, piciorul stâng întocmai ca un pendul, se bălăbănește dintr'o parte într'alta, pielea gâtului simte răceala fontei, atletul prinde acea fracțiune de secundă, — clipa în care trebuie să-și pună toată puterea, mușchilor, toată înerția, toată încordarea, toată voința, fără limită. O săritură! Incordat, asemenea unei coarde, trupul e aruncat înainte și în sus, dăruind mâinii drepte întinse toată puterea sa. Greutatea a plecat! Și rând pe rând dela întrecere la întrecere, tot mai departe și mai departe sboară bila. 15,62; 15,78; 16,12 — performanță de valoare internațională!

*

NUMAI DUPĂ UN AN decând au început să lucreze împreună, necobositul antrenor Fred Kudu, i-a vorbit pentru întâia oară despre năzuințele sale. Elevul trebue să devină decatlonist. El trebue să concureze în cea mai grea competiție alături de cei mai buni atleți.

Oare nu-i surâde întrecerea cu cei mai buni dintre cei mai buni, — cu campionii între campioni?

Da, desigur, — el însuși năzuia din tot sufletul la aceasta. Dar cum să realizeze așa ceva? Ce trebue să facă? El nicidodată nu a sărit cu prăjina, e slab la săriturile în înălțime și în lungime, nu-și cunoaște puterile în alergările de 1500 m. Va putea oare el să se familiarizeze cu toate aceste probe, care necesită o tehnică înaintată? Oare înălțimea de 191 cm. și 100 kg. greutate nu-l vor stingheri? Oare tocmai acele calități care îl ajută la aruncare să-i fie obstacol?... Probabil că face parte din categoria acelor decathloniști — aruncători și alergători, care câștigă puncte la aruncări și alergări și rămân în urmă la sărituri. Dar dacă ar fi posibil să fim la fel de puternici peste tot, atunci nimic nu ne-ar mai putea sta în cale.

Da, dar acestea sunt din nou visuri, numai visuri. Și totuși precum știm, anii trecut chiar drapelul de record părea de neatins. Și astăzi el este depășit.

Trec zilele și în atmosfera gălăgioasă și plină de viață a colectivului studențesc se arată noi laturi ale caracterului atletului, laturi pe care cu un an în urmă nu le-ai fi putut bănui. Zâmbetul îi luminează fața tot mai des. Lipp se arată a fi un adevărat tovarăș în cămin, vesel și spiritual — un neobosit în glume în momentele libere.

Intotdeauna dela vânat aduce „daruri". prietenilor leneși, furnici; fetei cochete, un ariciu. Inalta lui siluetă este tot mai des întâlnită la ședințele studențești. Lipp ascultă cu plăcere povestirile tovarășilor despre problemele colectivului, despre inițiativele comsomolului.

El este un asidnu părtaș al conversațiilor de tot felul, atât timp cât convorbirea nu e îndreptată spre persoana lui; atunci ca și în trecut devine închis, tăcut și încruntat.

El vrea să devină decatlonist. Inseamnă că trebuie să aibe putere și agilitate, răbdare și voință de fier. Și iarna se poate practica tot felul de sporturi. Pe Lipp îl poți întâlni pe terenul de volley, unde apără culorile echipei universității, basketballiștii se antrenează cu plăcere cu el; el se încadrează în categoria III-a la toate sporturile: sky, gimnastică, jocuri, înnot ridicarea greutăților.

Vara, el își încearcă puterea la alergări și sărituri. La una din întreceri el parcurge 100 m. în 11 sec. Minunat! Așa dar, viteză are și viteza e cheea succesului. Cele 15,4 sec. câte îi trebuie ca să parcurgă 110 m. garduri, îl încredințează că și cele mai tehnice și mai grele probe atletice îi sunt accesibile.

In Mai el a stabilit un nou și minunat record la aruncarea greutății, 16,72 m. E cel mai bun rezultat din Europa!

Două medalii de aur și odată cu ele titlul de campion al Uniunii la aruncarea greutății și la disc, au fost câștigate cu ocazia campionatelor naționale. Acestea se întâmplau în acele zile când Vladimir Volcov din Moscova stabilea un nou record național la decatlon cu 7159 puncte. In tăcere și concentrat, Lipp urmărea pe Volcov și numai un singur om — acesta era Kudu — a observat cu satisfacție cum se aprindea o flacără sub sprâncenele încruntate ale tăcutului elev.

*

VANTUL DIN NORD gonea norii grei, ploaia oprită pentru o clipă se preschimbă în zăpadă. Intr'una din ultimele zile ale lui Septembrie, Lipp a participat la o competiție de două zile. Nu se gândea la record: nu, el vroia numai să-și verifice rezultatele din timpul sezonului, să-și pună la încercare posibilitățile care nu erau cunoscute nimănui, nici chiar lui însuși. Era frig, și în decursul unui ceas el a trecut prin cele 5 probe pentru care deobiceiu îi trebuiau o zi întreagă. Nimeni, nici chiar Kudu, nu socotea timpul după fiecare probă: aceasta nu era decât o încercare a puterilor. Totuși, când punctele au fost adunate, s'a văzut că Lipp îl întrece pe Volcov cu 100 puncte. Cum, păi asta înseamnă că poate să bată recordul?!

Dar în ziua următoare Lipp a suferit un eșec la săritura cu prăjina și la proba de 1500 m. Ca rezultat el a avut 7097 punete, lipsindu-i numai 62 puncte până la record.

Desigur era supărător, dar pe Lipp nu l-a impresionat mult timp. Ei, dacă pe o vreme așa de urâtă, fără luptă, fără rivalitate, a putut să treacă peste 7000 puncte, își închipui ce orizont larg îi stă înainte!

Poți, poți orice — i-au spus tovarășii. Poți, dar trebuie să muncești, a adăugat Kudu.

Niciodată în viața lui n'a muncit el atât ca în iarna trecută. A fost văzut concurând la slalom pe lângul lacul Kiariku, l-au văzut skiorii în împrejurimile lui Tartu. In sfârșit, în 11 și 12 August micul stadion al orașului Tartu a fost martorul triumfului, care în urma celor trei ani de luptă și muncă era abea întrezărit. Noul record unional al lui Heino s'a ridicat la 7584 puncte, fiind cel mai bun rezultat din lume în ultimii 12 ani!

Lipp s'ar fi putut socoti satisfăcut. Scopul odată ajuns și rezultatul la care nu se putea nici visa fiind atins.

Dar omul acesta nu era obișnuit cu liniștea cu auto-satisfacția. Acela, care l-a văzut măcar o singură dată pe Heino concurând, nu poate fi niciodată înșelat de atitudinea lui liniștită și nepăsătoare. In trupul acela uriaș bate o inimă de luptător. Și renunțând la odihnă, Lipp se apucă de disc iar peste o săptămână dăruește țării un record uimitor ,cifrat la 52,18 m.

Iată și Harcovul, stadionul „Dinamo". Lipp, atent asculta indicațiile emeritului maestru al sportului, Vladimir Diacikov— înaintea săriturii cu prăjina.

Două zile, de dimneață până târziu seara declatloniștii se întreceau și două zile, pe măsură ce lupta se încingea și numărul punctelor se mărea, tot mai mult creștea simpatia spectatorilor pentru omul care atingea culmile atletismului.

In tăcerea încordată a tribunelor din momentul hotărîtor, în privirile prietenilor, în aplauzele lucrătorilor depe stadion — în toate acestea Lipp simtea uriașul interes al tuturor, pentru reușita sa. Și această încurajare i-a dat noi și nemăsurate puteri, ajutându-l să realizeze ceeace poate fi socotit ca cea mai frumoasă performanță a atletismului sovietic. 7780 puncte la decatlon. Al treilea rezultat din lume, în toată istoria atletismului.

Lipp a fost felicitat, sute de mâini se întindeau spre el, a primit zeci de buchete mari de flori. Era intimidat, mișcat și zâmbea fericit... tăcea. Pe neașteptat s'a aplecat spre Kudu și peste câteva momente arbitrul judecător a anunțat că noul campion al țării cere să i se dea cuvântul.

Lipp s'a băgat cu greutate în mica cabină a speakerului și nimeni încă nu l-a văzut până atunci atât de emoționat și fericit ca în aceste prime minute de debut la microfon, când și-a închinat recordul aniversării de 30 de ani a înființării Comsomolului.

N'a apucat să traverseze pista de alergări, când în spațiul îngust dintre tribune, prietenii l-au prins și l-au purtat pe brațe.

Această atenție a prietenilor, printre care se aflau compatriotul său Kotcas, ucraineanul Kanacki, Goriainov din Leningrad, și o mulțime de necunoscuți sportivi georgieni, armeni, bieloruși și ruși, era cea mai mare răsplată posibilă a puterii, voinței și curajului lui.

*

AM FĂCUT CUNOȘTINȚĂ CU LIPP în primăvara acestui an în Estonia. Am vorbit cu el despre tentativa lui nereușită de record și m'am străduit să-i aflu planurile pentru viitor.

— Vei putea să bați recordul lui Volcov?

— Nu știu... se prea poate...

In August, câteva zile după stabilirea recordului l-am întâlnit din nou pe Lipp. Noi stăteam sub puternicul stejar depe stadionul „Stalinet" unde echipa selecționată sindicală se antrena pentru campionatele naționale.

— Care îți sunt planurile?

— Mâine e întrecerea. Voi arunca cu discul.

— Va fi un record?

— Nu știu... se prea poate...

In ziua următoare Lipp a stabilit un nou record unional.

Când am vorbit cu Lipp cu o săptămână în urmă la Harcov, nu i-am mai amintit de cifra de 7900 puncte — recordul internațional. Decât Am știut că voi primi iar răspunsul: „Se prea poate..." și sunt sigur că aceasta se va realiza. Neapărat, se va realiza! Doar e vorba de un sportiv sovietic, care poate tot!

G. IASNAI

HEINO LIPP

(Sovietski Sport)